RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3538/83

af 12. december 1983

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for visse vine med oprindelsesbetegnelse, henhørende under pos. ex 22.05 C i den fælles toldtarif, med oprindelse i Algeriet (1984)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved artikel 20 i samarbejdsaftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og Den demokratiske folkerepublik Algeriet [1] er der fastsat en præferenceordning for indførsel af visse vine med oprindelsesbetegnelse, henhørende under pos. ex 22.05 C i den fælles toldtarif; denne ordning var kun gældende indtil den 30. juni 1981;

ved forordning (EØF) nr. 3325/83 [2] blev den ordning, Fællesskabet har anvendt til den 31. december 1983, forlænget indtil den 31. december 1984; i henhold til denne ordning er visse vine med oprindelsesbetegnelse, henhørende under pos. ex 22.05 C i den fælles toldtarif, med oprindelse i Algeriet, fritaget for told ved indførsel til Fællesskabet inden for rammerne af et fællesskabstoldkontingent på 450 000 hl; disse vine skal være tappet på beholdere med indhold af 2 l og derunder og være ledsaget af certifikater for oprindelsesbetegnelse, der er udformet i overensstemmelse med modellen i bilag D til aftalen; det pågældende fællesskabstoldkontingent bør åbnes for perioden fra den 1. januar til den 31. december 1984;

for de omhandlede vine gælder referenceprisen franko grænse; for at de omhandlede vine kan være omfattet af toldkontingentet skal artikel 18 i forordning (EØF) nr. 337/79 [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3082/82 [4], være overholdt;

der bør navnlig skabes sikkerhed for lige og vedvarende adgang for alle Fællesskabets importører til nævnte kontingent samt for anvendelse uden afbrydelse af de for dette kontingent fastsatte satser ved enhver indførsel af de pågældende varer i medlemsstaterne, indtil kontingentet er opbrugt; et system for fællesskabskontingentets udnyttelse, baseret på en fordeling mellem medlemsstaterne, vil kunne respektere kontingentets fællesskabskarakter for så vidt angår ovennævnte principper; for bedst muligt at afspejle den faktiske udvikling på markedet for de pågældende varer bør denne fordeling foretages i forhold til medlemsstaternes behov, der beregnes dels på grundlag af de statistiske oplysninger vedrørende indførsler fra Algeriet af de pågældende varer i en repræsentativ referenceperiode, og dels på grundlag af de økonomiske udsigter for den pågældende kontingentperiode;

i dette tilfælde foreligger der imidlertid hverken i Fællesskabets eller i de nationale statistikker oplysninger fordelt på de pågældende vinkvaliteter, og der kan ikke fremsættes holdbare forudberegninger over indførslerne; under disse omstændigheder synes det hensigtsmæssigt at opdele kontingenterne i indledende kvoter, hvorved der tages hensyn til afsætningsmulighederne for disse vine på markederne i de forskellige medlemsstater;

for at tage hensyn til udviklingen i indførslerne af de pågældende varer i de forskellige medlemsstater bør kontingentet opdeles i to dele, idet den første del fordeles mellem medlemsstaterne, og den anden del udgør en reserve, der senere skal dække behovet i medlemsstater, der har opbrugt deres indledende kvote; for at yde importørerne i de enkelte medlemsstater en vis sikkerhed bør den første del af fællesskabskontingentet fastsættes på et niveau, der i det foreliggende tilfælde kunne ligge på 50 % af kontingentmængden;

medlemsstaternes indledende kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt; for at tage hensyn til dette og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at medlemsstater, der næsten fuldstændigt har opbrugt deres indledende kvote, trækker en tillægskvote på reserven; medlemsstaterne skal trække på reserven, når deres tillægskvote er næsten fuldstændigt opbrugt, og dette så mange gange, som reserven tillader det; de indledende kvoter og tillægskvoterne skal være gyldige indtil kontingentperiodens slutning:

---

[1] EFT nr. L 263 af 28. 9. 1978, s. 2.
[2] EFT nr. L 330 af 26. 11. 1983, s. 1.
[3] EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 1.
[4] EFT nr. L 326 af 23. 11. 1982, s. 1.

denne form for forvaltning kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som navnlig skal kunne følge udnyttelsesgraden af kontingentet og underrette medlemsstaterne herom ;

såfremt der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en betydelig rest af den indledende kvote i en af medlemsstaterne, er det nødvendigt, at denne stat tilbagefører en væsentlig procentdel heraf til reserven for at undgå, at en del af fællesskabskontingentet forbliver uudnyttet i én medlemsstat, medens den kunne anvendes i andre ;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er forenet i og repræsenteres af Den økonomiske union Benelux, kan enhver disposition vedrørende forvaltningen af de kvoter, der tildeles nævnte økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

1. Fra den 1. januar til den 31. december 1984 åbnes der et fællesskabstoldkontingent på 450 000 hl for følgende varer med oprindelse i Algeriet :

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
22.05	Vin af friske druer, druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol : C. Andre varer : — vin med oprindelsesbetegnelse og benævnt som følger ; Aïn Bessem-Bouira, Médéa, coteaux du Zaccar, Dahra, coteaux de Mascara, Monts du Tessalah, coteaux de Tlemcen, med et virkeligt alkoholindhold på 15 % vol eller derunder, i beholdere med indhold af 2 liter og derunder

2. Inden for rammerne af dette toldkontingent suspenderes tolden i henhold til den fælles toldtarif fuldstændigt for disse vine.

Inden for rammerne af dette toldkontingent anvender Den hellenske Republik toldsatser, der er beregnet i henhold til de herom gældende i tiltrædelsesakten af 1979 og i forordning (EØF) nr. 3406/82 (1).

3. For de omhandlede vine gælder referenceprisen franko grænse.

For at disse vine kan være omfattet af nævnte kontingent, skal artikel 18 i forordning (EØF) nr. 337/79 være overholdt.

4. Disse vine skal ved indførsel være ledsaget af certifikater for oprindelsesbetegnelse, udstedt af den kompetente algierske myndighed og udformet i overensstemmelse med modellen i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

1. Det i artikel 1 nævnte toldkontingent deles i to dele.

2. Den første del af kontingentet fordeles mellem medlemsstaterne ; kvoterne, som med forbehold af artikel 5 gælder til den 31. december 1984, udgør følgende mængder :

	(i hl)
Benelux	37 350
Danmark	22 500
Tyskland	48 000
Grækenland	2 000
Frankrig	45 000
Irland	15 300
Italien	22 500
Det forenede Kongerige	37 350.

3. Den anden del på 220 000 hl af kontingentet udgør reserven.

Artikel 3

1. Såfremt en medlemsstats indledende kvote, således som denne er fastsat i artikel 2, stk. 2, eller samme kvote nedsat med den del, der er tilbageført til den tilsvarende reserve — såfremt artikel 5 har fundet anvendelse — er udnyttet med 90 % eller derover, foranstalter denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen, i det omfang, reservemængden tillader det, trækning af en næste kvote på 15 % af dens oprindelige kvote, eventuelt afrundet opad.

2. Såfremt den næste kvote, der trækkes af en medlemsstat, efter at dens indledende kvote er opbrugt, er udnyttet med 90 % eller derover, foranstalter denne medlemsstat på de i stk. 1 fastsatte betingelser, og i det omfang, reservemængden tillader det, trækning af en tredje kvote på 7,5 % af dens oprindelige kvote, eventuelt afrundet opad.

3. Såfremt den tredje kvote, der trækkes af en medlemsstat, efter at den anden kvote er opbrugt, er udnyttet med 90 % eller derover, foranstalter denne medlemsstat på de i stk. 1 fastsatte betingelser trækning af en fjerde kvote, der er lig med den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes, indtil reserven er opbrugt.

(1) EFT nr. L 364 af 23. 12. 1982, s. 1.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne trække mindre kvoter end dem, der er fastsat i disse stykker, såfremt der er grund til at antage, at disse ikke vil blive opbrugt. De underretter Kommissionen om de grunde, der har foranlediget anvendelse af dette stykke.

Artikel 4

De tillægskvoter, der trækkes i medfør af artikel 3, gælder indtil den 31. december 1984.

Artikel 5

Medlemsstaterne tilbageører senest den 1. oktober 1984 til reserven den ikke udnyttede del af deres indledende kvote, som pr. 15. september 1984 overstiger 20 % af den indledende mængde. De kan tilbageføre en større mængde, såfremt der er grund til at antage, at denne ikke vil blive udnyttet.

Medlemsstaterne underretter senest den 1. oktober 1984 Kommissionen om de samlede indførsler af de pågældende varer, som har fundet sted til og med den 15. september 1984, og som er afskrevet på fællesskabskontingentet, samt eventuelt om, hvor stor en del af deres indledende kvote, de tilbageører til reserven.

Artikel 6

Kommissionen fører regnskab over størrelsen af de kvoter, der åbnes af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 2 og 3, og underretter hver enkelt af disse om reservens udnyttelsesgrad, så snart den har modtaget meddelelserne.

Den underretter senest den 5. oktober 1984 medlemsstaterne om reservemængden efter de tilbageførsler, der er foretaget i henhold til artikel 5.

Den drager omsorg for, at det træk, ved hvilket reserven opbruges, begrænses til den disponible rest, og angiver med henblik derpå dennes nøjagtige størrelse til den medlemsstat, der foretager dette sidste træk.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer enhver hensigtsmæssig foranstaltning, for at åbningen af de tillægskvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, gør det muligt fortløbende at foretage afskrivninger på deres samlede andel i fællesskabskontingentet.

2. Medlemsstaterne sikrer importørerne af den pågældende vare fri adgang til de kvoter, der er tildelt dem.

3. Medlemsstaterne afskriver indførslerne af de pågældende varer på deres kvoter, efterhånden som disse varer frembydes i tolden med angivelse til fri omsætning.

4. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af de indførsler, der afskrives i henhold til de i stk. 3 opstillede betingelser.

Artikel 8

På anmodning fra Kommissionen underretter medlemsstaterne denne om de indførsler, som faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 9

Medlemsstaterne og Kommissionen indgår et snævert samarbejde med henblik på overholdelse af denne forordning.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1984.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 1983.

På Rådets vegne

C. SIMITIS

Formand

BILAG

1. المصدر – Eksportør – Ausführer – Exporter – Exportateur – Esportatore – Exporteur – Εξαγωγέας:	2. الرقم – Nummer – Nummer – Number – Numéro – Numero – Nummer – Αριθμός:	00000
	3. (Navnet på det organ, som garanterer oprindelsesbetegnelsen)	
4. المرسل اليه – Modtager – Empfänger – Consignee – Destinataire – Destinatario – Geadresseerde – Παραλήπτης:	5. شهادة التسمية الاصلية **CERTIFIKAT FOR OPRINDELSESBETEGNELSE** **BESCHEINIGUNG DER URSPRUNGSBEZEICHNUNG** **CERTIFICATE OF DESIGNATION OF ORIGIN** **CERTIFICAT D'APPELLATION D'ORIGINE** **CERTIFICATO DI DENOMINAZIONE DI ORIGINE** **CERTIFICAAT VAN BENAMING VAN OORSPRONG** **ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΟΝΟΜΑΣΙΑΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ**	
6. وسيلة النقل – Transportmiddel – Beförderungsmittel – Means of transport – Moyen de transport – Mezzo di trasporto – Vervoermiddel – Μεταφορικό μέσο:	7. (Oprindelsesbetegnelse)	
8. مكان الافراغ – Losningssted – Entladungsort – Place of unloading – Lieu de déchargement – Luogo di sbarco – Plaats van lossing – Τόπος εκφορτώσεως:		

9. الانواع والارقام ، عدد ونوع الطرود Mærker og numre, kollienes antal og art Zeichen und Nummern, Anzahl und Art der Packstücke Marks and numbers, number and kind of packages Marques et numéros, nombre et nature des colis Marca e numero, quantità e natura dei colli Merken en nummers, aantal en soort der colli Σήματα και αριθμοί, αριθμός και είδος των δεμάτων	10. الوزن الخام Bruttovægt Rohgewicht Gross weight Poids brut Peso lordo Brutogewicht Μεικτό βάρος	11. لمترات Liter Liter Litres Litres Litri Liter Λίτρα

12. (بالحروف) لمترات – Liter (i bogstaver) – Liter (in Buchstaben) – Litres (in words) – Litres (en lettres) – Litri (in lettere) – Liter (voluit) – Λίτρα (ολογράφως):

13. تأشيرة الهيئة المرسلة – Påtegning fra udstedende organ – Bescheinigung der erteilenden Stelle – Certificate of the issuing authority – Visa de l'organisme émetteur – Visto dell'organismo emittente – Visum van de instantie van afgifte – Θεώρηση εκδίδοντος οργανισμού:

14. تأشيرة الجمارك – Toldstedets attest – Sichtvermerk der Zollstelle – Customs stamp – Visa de la douane – Visto della dogana – Visum van de douane – Θεώρηση τελωνείου

(Oversættelse se nr. 15 — Übersetzung siehe Nr. 15 — see the translation under No 15 — Voir traduction au n° 15 — Vedi traduzione al n. 15 — Zie voor vertaling nr. 15 — Βλέπε μετάφραση στον αριθ. 15)

15. Det bekræftes, at vinen, der er nævnt i dette certifikat, er fremstillet i ..... området og ifølge algerisk lovgivning er berettiget til oprindelsesbetegnelsen : » ..... «.
Alkohol tilsat denne vin er alkohol fremstillet af vin.

Wir bestätigen, daß der in dieser Bescheinigung bezeichnete Wein im Bezirk ..... gewonnen wurde und ihm nach algerischem Gesetz die Ursprungsbezeichnung „ ..... " zuerkannt wird.
Der diesem Wein zugefügte Alkohol ist aus Wein gewonnener Alkohol.

We hereby certify that the wine described in this certificate is wine produced within the wine district of ..... and is considered by Algerian legislation as entitled to the designation of origin ' ..... '.
The alcohol added to this wine is alcohol of vinous origin.

Nous certifions que le vin décrit dans ce certificat a été produit dans la zone de ..... et est reconnu, suivant la loi algérienne, comme ayant droit à la dénomination d'origine « ..... ».
L'alcool ajouté à ce vin est de l'alcool d'origine vinique.

Si certifica che il vino descritto nel presente certificato è un vino prodotto nella zona di ..... ed è riconosciuto, secondo la legge algerina, come avente diritto alla denominazione di origine « ..... ».
L'alcole aggiunto a questo vino è alcole di origine vinica.

Wij verklaren dat de in dit certificaat omschreven wijn is vervaardigd in het wijndistrict van ..... en dat volgens de Algerijnse wetgeving de benaming van oorsprong „ ..... " erkend wordt.
De aan deze wijn toegevoegde alcohol is alcohol, uit wijn gewonnen.

Πιστοποιούμε ότι ο οίνος ο περιγραφόμενος σ' αυτό το πιστοποιητικό παρήχθη στη ζώνη ..... και αναγνωρίζεται, σύμφωνα με τη νομοθεσία της Αλγερίας, ότι δικαιούται της ονομασίας προελεύσεως « ..... ».
Η αλκοόλη που έχει προστεθεί σ' αυτόν τον οίνο είναι οινικής προελεύσεως.

16. (1)

يحتفظ بهذه الخانة لبيانات اخرى من الدولة المصدرة

(1) Rubrik forbeholdt eksportlandets andre angivelser.
(1) Diese Nummer ist weiteren Angaben des Ausfuhrlandes vorbehalten.
(1) Space reserved for additional details given in the exporting country.
(1) Case réservée pour d'autres indications du pays exportateur.
(1) Spazio riservato per altre indicazioni del paese esportatore.
(1) Ruimte bestemd voor andere gegevens van het land van uitvoer.
(1) Χώρος που προορίζεται για άλλες ενδείξεις της χώρας εξαγωγής.